

Sygn. akt III Cz 924/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa R. K.

przeciwko K. K. (1)

o opróżnienie lokalu mieszkalnego

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 5 grudnia 2013 r., sygn. akt I C 1358/13

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zwolnić powódkę od opłaty od pozwu w kwocie 200 zł (dwieście złotych);**
- 2. oddalić zażalenie w pozostałej części.**

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 924/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rybniku w postanowieniu z dnia 5 12 2013r. oddalił wniosek powódki R. K. o zwolnienie od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, uznając, że ze złożonego oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania wynika, że powódka może ponieść opłatę sądową od pozwu w kwocie 200 zł bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania swojego oraz córki.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka R. K.**, która wnosił o jego zmianę poprzez zwolnienie jej od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

Zarzucała, że z uwagi na niskie dochody nie jest w stanie zgromadzić środków na uiszczenie opłaty od pozwu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zgodnie z regulacją w art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 07 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167, poz. 1398, z późniejszymi zmianami) skutecznie zwolnienia od kosztów sądowych domagać się może jedynie osoba, która wykaże że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i swojej rodziny.

Z danych zawartych w oświadczeniu powódki wynika, że nie posiada ona żadnego majątku, utrzymuje się z zasiłku rodzinnego w kwocie 115 zł oraz dochodu z pracy dorywczej w kwocie około 150 zł a jej córka K. K. (2) otrzymuje

alimenty w kwocie 500 zł. Nadto powódka korzysta z zasiłków z pomocy społecznej w kwocie około 300 zł co 2 miesiące.

Miesięczne dochody powódki i jej córki, z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, wynoszą zatem 915 zł, a koszty zajmowanego przez nich mieszkania wynoszą łącznie 456,90 zł (w kwocie tej nie mieszczą się m.in. środki przeznaczone na żywność, ubranie, leki, środki czystości).

Dane te nie zostały formalnie zakwestionowane przez Sąd Rejonowy (nie wszczęto dochodzenia przewidzianego w art. 109 ust. 1 powyższej ustawy), stąd też są one dla Sądu wiążące.

Wynika, z nich, że niewygórowane koszty utrzymania powódki niemal całkowicie wyczerpują jej dochody.

Dlatego, wbrew temu co przyjął Sąd pierwszej instancji, skarżąca nie była w stanie zgromadzić środków na uiszczenie kosztów sądowych sprowadzających się na obecnym etapie postępowania do uiszczenia opłaty od pozwu w kwocie 200 zł (art. 27 pkt 11 ustawy z dnia 28 07 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dz. U. z 2010, nr 90, poz. 594 ze zm.) i jej zażalenie jest w tym zakresie uzasadnione.

Reasumując zaskarżone rozstrzygnięcie jest częściowo wadliwe i dlatego zażalenie powódki jako uzasadnione uwzględniono, zmieniając zaskarżone postanowienie w sposób określony w punkcie 1 sentencji przy zastosowaniu regulacji art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. W pozostałym zakresie zażalenie oddalono na podstawie regulacji art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek